

militære Straffelovskommissions Hensidde og paa Grund af det fremsatte Lovforslag om Afrustning, og Straffen er i det hele taget mildnet stærkt overfor politiske Lovovertrædelser. Dernæst er Løsgængerer udgaaet som Forbrydelse, det eneste Sted, hvor man har Lov til at færdes i det moderne Samfund, er jo Landevejene, naar man ikke er Grundejer. Betleristrafen er dels blevet meget indskrænket, dels mildnet. Derimod er den særlige Straf for Aager blevet betydelig forhøjet, og omvendt er der indført en meget mild Straf for de Smaatyverier, som hedder Rapsier.

Hvad Sædelighedsforbrydelser angaar, har jeg i Forhold til Kommissionens Udkast formildet Straffen for Bigami og Blodskam, men til Gengæld skærpet Kommissionens Forslag med Hensyn til Fosterfordrivelse og lignende og sat Straf for Reklamering med disse i den sidste Tid meget omtalte Modersprøfter, der allerede har store Ulykker paa deres Samvittighed. Der er en Mængde andre Ændringer fra Kommissionsudkastet, mange af rent formel Natur. Til Trods for denne Sammenligning mener jeg dog alligevel at kunne sige, at Lovforslaget i det hele hviler paa Kommissionsudkastet, det har stadig været det faste Udgangspunkt for alle Overvejelser.

Hermed skal jeg saa vende mig til selve det fremsatte Lovforslag. Naturligvis er jeg af Hensyn til Tiden nødt til her at bortse fra mangt og meget, ikke alene fra Detailler, fra en lang Række af enkelte Forbrydelsers Behandling, men ogsaa fra de mere juridisk tekniske Strafferetsspørgsmaal, som for det første vanskelig forstaaes, og som i hvert Fald ikke i højere Grad kan interessere de ikke særlig sagkyndige, jeg tænker her paa Spørgsmaal som Lovens Omraade i Henseende til Tid, Sted og Personer, Territorial-, Personal- eller Realprincipper, de almindelige Strafbarhedsbetingelser, Straf ifølge Analogi og Uagtsomhed, Forsøg og Medvirken, de nærmere Regler om Paatale o. s. v. Alle disse Regler findes i den almindelige Del, Kapitel 1—5. Dog vil jeg, da det har mere almindelig Interesse, nævne, at Nødværge- eller Nødretsreglerne er betydelig udvidet i Forhold til Straffeloven, at den kriminelle Lavaldet i dette Lovforslag er sat op til 15 Aar,

Kommissionsudkastet har kun 14 Aar, at Beruselse overhovedet ikke fritager for Straf efter dette Lovforslag, medmindre vedkommende har handlet uden Bevidsthed, at Uagtsomhed indenfor Straffeloven kun straffes efter særlig Hjemmel, denne findes ganske vist i en Række Tilfælde, navnlig ogsaa indenfor Sædelighedsforbrydelser med Hensyn til Udbredelse af Smitte, forskellige legemlige Angreb og Hæleri, at Retsvildfarelse normalt ikke udelukker fra Straf, at uagtsomt Forsøg eller Forsøg, hvor Straffen ikke i det mindste vilde være Fængsel, er straffri, at de mange tidligere kendte Distinktioner mellem Meddelagtighedsformer, der for alle os, som har studeret Jura, var en Rædsel, er forsvundet, at udenforstaaende, der medvirker til Krænkelser af et særligt Pligtforhold, de saakaldte extraneer, straffes, og Regelen om privates Paatalemyndighed udvides, dog ikke hvor det drejer sig om Æresførnærmelse mod en Stand, Organisation eller lignende — jeg kan ligesom Hørup ikke anerkende Begrebet Masseære.

Hvis man, hvad der er meget interessant, vil sammenligne det straffbares Omraade efter dette Lovforslag med Straffeloven af 1866, altsaa vil se, om der er kommet nye Forbrydelser til eller slettet nogle af de tidligere Forbrydelser, vil man finde baade Udvidelser og Begrænsninger. Der er Udvidelser af Uagtsomheds Strafbarhed udenfor den egentlige Straffelovs Omraade; indenfor denne er der Udvidelser af Reglerne om grov Uagtsomhed, endvidere Udvidelse af Straffebestemmelsernes Omraade i § 139, der indeholder Bestemmelser om Straf for offentlig Tilskyndelse til Forbrydelser; i § 141 om Straf for Beruselse, hvorved andres Person eller betydelige Formueværdier udsættes for Fare, f. Eks. fordi vedkommende er Skibsfører, Togfører, Automobilfører eller lignende. Endvidere er der ogsaa § 205, en ny Paragraf, der indeholder Straf for Forledelse af ganske ukyndige Personer til Spekulationsforretninger — den kommer ganske vist lidt sent, men sent er jo bedre end aldrig. Dernæst er der § 208 med Straf for ulovlig Detektivvirksomhed; § 209 med Straf for falske Foregivender fra Udvandningsforretningers og Agenters Side; § 215 om Straf for fortsat nedværdigende Behandling af Ægtefælle eller Børn. Kom-